

Adventsmässa den 9 december 2000

Under ett av Styrande Rådets möten år 1999 togs beslutet att arrangera en Adventsmässa. Därmed skrevs ett nytt kapitel i Gilllets moderna historia. Initiativtagare var vår dåvarande Ålderman Inge Stoltz.

Tänk er att vakna upp en lördagsmorgon till skönsjungande sång och levande ljus vid säng-kanten – Chrönikören fyller nämligen år denna dag. Därtill en himmel som lyser bara så blå som en sommarhimmel kan lysa och pippifåglar som kvittrar i trädet utanför. Det är 10 plusgrader och pälsarna hänger fortfarande oroligt i garderoben och längtar att få komma ut. Jo, ni läser rätt... Det är annandagen och lutfisken skall läggas i blöt, julgardinerna hängas upp och granen står inte längre på tillväxt.

Vi skriver gillehistoria i Landskrona, för andra året i rad inleder vi julfirandet med en Adventsmässa i Bortahusens kapell. Precis som förra året är det vår Gillskaplan Sune Karlsson som är officiant och till sin hjälp har han sångkören Divertimento med Annika Stoltz som solist.

Som sig bör inleder vår Ålderman Inge Stoltz mässan med att hälsa alla välkomna och tar oss därefter med på en kort historierundtur som börjar redan på 1400-talet. Vår Gillskaplan är inte att leka med. I rasande tempo men med stor inlevelse och värme tar Broder Sune oss med tillbaka till den tid då det begav sig. Vi befinner oss exakt vid tidpunkten för Jesusbarnets födelse och Sune har avslutat sin adventsbetraktelse med orden; "det är detta som är objektiv sanning".

Den objektiva sanningen är just det som inträffade juldagen då Jesusbarnet föddes av jungfru Maria. Denna sanning kan ingen ändra på men under tidens gång har vi människor förändrat, förvanskad och skapat nya egna sanningar som inte alltid stämmer överens med ursprungsversionen.

Förra årets adventsstake är i år lagd åt sidan och istället förklarar Broder Sune detta med den objektiva sanningen med hjälp av tre bilder. De två första är negativa och går i moll. Vi befinner oss på en restaurang och mycket julmat finns på bordet. Alla har trevligt utom en person som visserligen ätit gott men sitter ensam och har ingen att dela glädjen med; "han är ensam i gemenskapens sammanhang".

Andra bilden visar en buss på väg med glada människor och vid en första anblick finns i denna bild mycket att glädjas över. Stämningen är hög och skratten är många men bakom hörnet lurar faran; "rea, hets, pengaproblem och avundsjuka".

Den tredje bilden som symboliserar frid och lycka är tagen från ett hem där mor i huset plockar fram julsakerna. Hon minns var julstjärnan, krubban och tomtarna har stått i alla år och i familjen är det viktigt att de placeras på samma ställe som alla andra år; "jul handlar om tradition".

Och som från ingenstans dyker ytterligare en bild upp och det är Sunes egen julsenapsskål. Att få sitta varje år med rinnande ögon och snurra kanonkulan och höra knastret från krossade senapskorn, detta är lycka och luktar dessutom gott och igenkännande; "jul handlar även om dofter".

Så stanna upp lite oftare, tänk till, visa hänsyn och ta del och engagera dig i dina med-människors glädje och bekymmer. Ta dig helt enkelt en funderare; "vad vill jag med livet?"

Kören Divertimento under ledning av Nadja Eriksson ser också på ett varmt och njutbart sätt till att sjunga in julen och det är inte utan att en liten tår tar sig en tur nerför kinden då vi lyssnar till "Jul, jul strålande jul". Vår Ålderman avslutar så Adventsmässan med orden; "nu känns det att det är jul och jag ber om en tillönskan till alla, att kom väl hem och var rädda om varandra".

Skaffare Barbro Bodin har förtjänstfullt sett till att församlingssalen är dukad och att vi alla får varm glögg och pepparkakor som avslutning på en som vanligt stämningsfull, sångrik och tänkvärd Adventsmässa.

Chrönikör
Lennart Söderberg